

M. Krukowski

Komunikaty

Palestra 20/3(219), 74-76

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Izba wałbrzyska

1. W wykonaniu uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 14 czerwca 1975 r. w sprawie dostosowania struktury samorządu adwokatury do nowego podziału administracyjnego kraju odbyło się w dniu 15 listopada 1975 r. Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Wałbrzychu z udziałem przedstawicieli organizacji politycznych, Ministerstwa Sprawiedliwości, NRA, Rady Adwokackiej we Wrocławiu, sądu i prokuratury. Zadaniem Zgromadzenia Delegatów było przeprowadzenie wyborów do organów Izby Adwokackiej w Wałbrzychu, obejmującej swym zasięgiem województwa wałbrzyskie i jeleniogórskie.

Skład osobowy wybranej Rady Adwokackiej został zamieszczony w „Palestrze” (Nr 1 z 1976 r.). Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej został wybrany adw. Kazimierz Węgrzyn.

Pierwsze posiedzenie Rady Adwokackiej w Wałbrzychu odbyło się w dniu 7 stycznia 1976 r. Na zebraniu tym dokonano podziału czynności pomiędzy poszczególnych członków Rady, przeprowadzono wybór kandydatów do Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów oraz omówiono sprawę przeprowadzenia remontu lokalu biura Rady.

W dniu 2 lutego 1976 r. odbyło się

drugie posiedzenie Rady, na którym dziekan adw. Marian Kuskowski przeprowadził analizę rozmieszczenia adwokatów w Izbie wałbrzyskiej, po czym przystąpiono do rozpatrzenia wniosków adwokatów ubiegających się o wpis na listę Izby oraz o uchylenie ograniczenia z art. 70 pkt 3 u. o. u.a. Z kolei wicedziekan adw. Jerzy Bronisz, złożył sprawozdanie ze sposobu załatwienia skarg i wniosków.

2. W dniu 6 lutego 1976 r. na zaproszenie Rady Adwokackiej we Wrocławiu odbyło się w tym mieście spotkanie z Radą Adwokacką w Wałbrzychu. Przybyłych przedstawicieli Rady w Wałbrzychu w serdecznych słowach powitał dziekan Rady Adwokackiej we Wrocławiu adw. dr Zygmunt Ziemia. Składając podziękowanie za zorganizowanie spotkania, dziekan adw. Marian Kuskowski wyraził w imieniu Rady Adwokackiej w Wałbrzychu gotowość nawiązania ścisłej współpracy z Radą Adwokacką we Wrocławiu. Na spotkaniu, przebiegającym w miłej atmosferze, poruszono sprawę wspólnego prowadzenia Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy oraz zagadnienie wspólnego szkolenia aplikantów.

adw. Bogusław Biernat

KOMUNIKATY

1.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej pismem z dnia 1 marca 1976 r. zawiadomiło rady adwokackie o opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Nr 1 (B) z dnia 20.I.1976 r. Okólnika Nr 1 Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 stycznia 1976 r., znak: Zn-003-7/75 w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa adwokatom-członkom zespołów adwokackich. Ze względu na wagę sprawy podaje się niżej tekst wspomnianego Okólnika:

OKOŁNIK Nr 1
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 12 stycznia 1976 r.
Znak: Zn-003-7/75

w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa adwokatom-członkom zespołów adwokackich.

W związku z ustawą z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i zmianami tej ustawy od dnia 1 listopada 1975 r. (tekst jednolity: Dz. U. Nr 34 z 1975 r., poz. 188) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 35, poz. 193), Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnia i ustala, co następuje.

1. Zgodnie z art. 76 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury z późniejszymi zmianami (Dz. U. Nr 57, poz. 309 i Dz. U. Nr 13 z 1967 r., poz. 55) oraz § 37 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 1 z 1964 r., poz. 4) adwokaci-członkowie zespołów adwokackich mają prawo do uczestniczenia w dochodach zespołu w czasie choroby przez okres pierwszych trzech miesięcy choroby. W związku z tym, art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. Nr 34 z 1975 r., poz. 188), nie mają oni prawa do zasiłku chorobowego za ten okres.

2. Od czwartego miesiąca niezdolności do pracy z powodu choroby adwokatom-członkom zespołów adwokackich przysługuje zasiłek chorobowy, finansowany z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Adwokatowi-członkowi zespołu adwokackiego, który w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby uczestniczył w dochodach zespołu, a następnie otrzymywał zasiłek chorobowy, wlicza się okres uczestniczenia w dochodach zespołu do okresu wypłaty zasiłku chorobowego.

Okresy wypłaty wynagrodzenia (dochodu) i zasiłku nie mogą wynosić łącznie więcej niż 6 miesięcy, a po przedłużeniu — 9 miesięcy; w przypadku choroby oznaczonej jednym z numerów statystycznych od 010 do 019 — odpowiednio 9 i 12 miesięcy.

4. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego zgodnie z § 7 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 35, poz. 193) stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie (dochód) z okresu trzech miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym powstała niezdolność do pracy wskutek choroby.

5. W okresie sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym chorym członkiem rodziny adwokaci-członkowie zespołów adwokackich mają prawo do uczestniczenia w dochodach zespołu, a zatem nie mają oni prawa do zasiłku opiekuńczego.

6. Zasiłek macierzyński finansowany z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje od pierwszego dnia urlopu macierzyńskiego.

7. Podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego stanowi zgodnie z § 7 ust. 3 i § 17 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 35, poz. 193) przeciętne miesięczne wynagrodze-

nie (dochód) z okresu trzech miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym rozpoczął się urlop macierzyński.

W przypadku wystąpienia niezdolności do pracy z powodu choroby lub opieki przed urlopem macierzyńskim podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie (dochód) z okresu trzech miesięcy kalendarzowych przed miesiącem, w którym powstała ta niezdolność.

8. Postanowienia ust. 7 stosuje się odpowiednio do zasiłku pogrzebowego, finansowanego z budżetu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Ustalania uprawnień oraz wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego dokonują zespoły adwokackie na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. Nr 34 z 1975 r., poz. 188), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 35, poz. 193) oraz instrukcji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, wprowadzonej zarządzeniem nr 38 Prezesa ZUS z dnia 24 października 1975 r. znak: Zn-002-2/75 (Dz. Urz. ZUS-u Nr 10—13, poz. 26).

10. Tracą moc postanowienia Okólnika Nr 22 z dnia 28 marca 1964 r. znak: Zn-00-5/64 w sprawie ubezpieczenia społecznego adwokatów-członków zespołów adwokackich oraz aplikantów adwokackich, unormowane niniejszym okólnikiem.

11. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1976 r.

WICEPREZES
M. Krukowski

2.

Ośrodek Badawczy Adwokatury podaje do wiadomości, że wnioski o przyznanie nagrody za najlepszą opublikowaną w 1975 r. pracę (studium, monografia, esej) dotyczącą dziejów adwokatury polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokatury w rozwoju prawa i kultury prawniczej w Polsce (nagroda ta w wysokości 5.000 zł może być przyznana także za pracę magisterską lub doktorską z tego zakresu, choćby nawet nie była ona publikowana), należy zgłaszać do dnia 31 maja 1976 r. pod adresem:

Naczelna Rada Adwokacka — Ośrodek Badawczy Adwokatury, 00-028 Warszawa, ul. Bracka 20a.

Szczegółowe warunki przyznawania tej nagrody podane są w numerze 12 „Palestry” z roku 1974, str. 144—145. Pełny tekst uchwały NRA w sprawie nagrody ogłoszony został w numerze 4 „Palestry” w roku 1974, str. 107.